

Årsberetning i valgmenigheden, onsdag den 22. september 2020

(udskudt fra marts 2020 pga corona-nedlukning)

Vi har aftalt, at jeg i min beretning skal sige lidt om hvad jeg synes, corona-nedlukning og restriktioner – også de nuværende – gør ved vores valgmenighed.

Først og fremmest mangler vi samtalen! Den uformelle samtale på kryds og tværs, hvor vi deler forskelligt med hinanden.

Det er er ikke kun mig, der efterhånden synes, det er noget tamt, søndag efter søndag, at hilse kort af, udenfor hvis det er solskin, og så går man hver til sit.

Den uformelle småsnak, feedback - eller tanker, nogle har haft eller går med- det mangler.

Vi er jo ikke et sogn med en kirke, der ligger synligt midt i sognet. Så det er endda sådan, at jeg nogen gange som præst har tænkt, at ”valgmenighed ” kan blive et noget abstrakt begreb, fordi der ikke er den sædvanlige kontakt. Og hvis der er flere af jer, som jeg (og vi) ikke ser - hverken til gudstjeneste eller til arrangementer- så mister jeg noget føling med den valgmenighed, jeg er ansat som præst af, - og ansat til og i.

Under nedlukningen fra 11.marts til søndagen før pinse, var der faktisk en del kontakt. Vi fandt den løsning at lægge mini-prædikener eller refleksioner fra mig til påskedagene ud på hjemmesiden. Og et par gange også lidt musik fra vores musikere og billeder af den pyntning, som Annalise havde lavet til påske. Netop for at være i kontakt med medlemmer. Det fik jeg mange og gode mails tilbage om – og Anne Grete også.

Vi skrev også 100 breve med en efter-påskehilsen til dem, vi ikke har e-mail på og som derfor ikke får vores Nyhedsbrev – og nogle af dem vil aldrig bruge e-mail. Men dem, der har, bad vi om, at de svarede os med deres e-mail adresse – og det fik vi en del af, - med gode hilsner. Men slet ikke nok. Slet ikke så vi synes, vi er i god kontakt med alle vores medlemmer, - mellem kirkebladene.

Så åbnede vi for gudstjeneste igen søndag før pinse. Og det var rigtig dejligt, - og der er god tilslutning. Men der er også en del, som ikke kommer mere, måske fordi de ikke tør have for meget kontakt endnu.

Corona-restriktioner og nedlukningen i foråret, sætter sig altså nogle spor - udover at vi bruger sprit, holder afstand og ikke giver håndtryk. Spor som er sociale og mere eller mindre tydelige.

Jeg har valgt at tale om det i min beretning i aften, fordi jeg tror, at hvis vi alle sammen tænker med og bliver bevidste om at "liv i kirken" ikke bare er den samme selvfølge, som det var før corona, så vil vi også hen ad vejen finde løsninger.

Inden nedlukningen var vi gået i gang med at forberede nogle samtaleaftner, men de blev udskudt.

Den første får vi så d.22.oktober.

Det gør vi for at have et sted, hvor vi kan tale sammen!

Også fordi jeg i et par år er blevet spurgt af flere, om ikke vi kunne have et forum, hvor vi kan vende vigtige emner med hinanden.

Jeg har talt med menighedsrådet og med Lisbeth Jensen om form og indhold. Og vi lægger ud med nogle spørgsmål på kort, som man ved bordene kan tale ud fra. Det er jo en kendt måde – men så er vi i gang. Og der er kommet mange nye og gode udgaver af samtalekort.

Ud fra den første aften, vil vi så sammen finde ud af, hvilke emner, man kunne ønske sig til kommende samtaler.

Og d.3.november bliver der igen mad og musik – med Alexander Ventegodt.

Ja, det var nogle indtryk fra mig som præst i denne corona-tid.

Selv om den jo ikke er gået så hårdt ud over kirkerne i forhold til erhvervsliv og andet kulturliv, så gør det alligevel noget ved os.

Noget som vi må hjælpes ad med at løse.

Tak for i år!